AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

282

mortalium
natur· q̃ppe tota uita humana· ⁊ q̃ uidet̃ plu
or· uapor· ẽ· aliq̃nto diuturnior· Ye rũtam
cũ occideret eos q̃ rebant eũ· ñ ppt̃ et ñã uitã
s; uapor ẽ· cito finit· et euanescit· Querebant g̃
eũ ñ uitq; hũ q̃ occidãt· s; q̃ exemplo eorũ occidi
tamebant· Sic aũ de illis septuaginta loquitur ẽ· tãq̃m
hũ dñ q̃ rerant q̃ occidebant· q̃ a uno ppls erat
⁊ tamq̃m de uno corpore dr· ⁊ reuertebant· ⁊ di
luculo uenebant ad eũ· Et rem memoratus
q̃ ds adiutor ẽ· eorũ· ⁊ ds excelsus redemptor
eorũ ẽ· S; hoc totũ ppt̃ acq̃rendã temporalia
bona· ⁊ uitandã temporalia mala· Nam q̃ppe
beneficia ãtrena dñ querebant· ñ uitq; dñ s;
ta querebant· Q̃ qb̃q; eo nõ tũ mortis seruili ñ libã
ali dilectione ds colũt· Sic g̃ ñ colitur· Hoc aũ
colũt· q̃ diligũt· Y ñ q̃ ds reb̃ omnib̃ maior ⁊
melior inuenitur· plus omnib̃ diligend ẽ· ut eo
lat̃· Beniq; hic seqm̃ audiam· Et dilexerũt eũ
in q̃ more suo ⁊ lingua sua mentiũtur ei· Cor aũ
eorũ ñ erat rectũ cũ eo· nec fidelis habitus in
testamento eius· Aliud in lingua eorũ· aliud i cor
de eorũ· inuenebat· cui secreta omã nuda s·
⁊ sine ullo obstaculo q̃ potuit amarent· uidebat·
Rectũ itaq; cor eũ dicit ẽ· q̃ ñ ppt̃ dñ quer ut dñ·
Y nã q̃ppe ea quam uita dño hanc rẽq̃rit· ut inha
bitet in domo dñi semp· ⁊ contemplet eũ delectã
onẽ· Cui die cor· fideliũ saturabor· ñ ollis car
nũ egyptiorũ· nec melonib̃ ⁊ peponib̃ ⁊ allio ⁊
cepis q̃ gentio pua ⁊ amaricans ⁊ panis pferu
bat· nec manna uisibile atq; ipsis suo laribus pen
natus· s; saturabor· cũ manifestabit̃ gla tua·
Hec enumberata testamenta noua· in q̃ illi fide
les habitũ ñ s· Cui tamen fides ⁊ tunc q̃n uelabat̃
erat in electis· ⁊ nũc q̃n nãdum reuelata ẽ· ñ in multis
uocatis· multi enim s uocati pauci ũ electi· Tali
g̃ erat gentio pua ⁊ amaricans ⁊ eũ dñ q̃ rere
uidet̃· diligens in more ⁊ in lingua· mentiens aũ
in corde ñ recto cũ do· ũ ea potuit diligebat ppt̃
q̃ di adiutoriũ rẽq̃rebat· Ipse aũ ẽ· misericor·
ppt̃ fiet peccatis eorũ ⁊ ñ dispdet eos· Et abundauit
ut auferret ira sua ⁊ ñ accendit omnẽ irã suã· Et re
cordat̃ ẽ· q̃ caro s spe uadens ⁊ ñ redens· In hisũ ubis
multis s impunit. [illegible] tatẽ multitudo de dnam ma
pollicentũ ⁊ sita 6. Ies ẽ· pstitũt qualis gentio ista
describit̃· pua ⁊ amaricans que cor ñ dirẽ suũ nõ
credit̃ cum do spẽ ei· Quib̃ esse mire ñ expedit· Sicut
ut sed in ipsos logr· ds fortasse ñ pdet nec malos· sine
dubio ñ pdet bonos· Cur g̃ ñ potuit deligũ ãi dubi
tatio nulla ẽ· Nam q̃n lingua sua mentiunt· illi· ea
aliud habeat cor eorũ· putant utiq; ⁊ uolunt q̃n pena
eũ ãtalib̃ cõmutat̃ ⁊ dñ eẽ nõ dat ẽ· S; eũ ipsi eũ men
endo ñ fallant· ille uerũ dicendo ñ fallit· Hec itaq;
ũba diuino eloq̃io de qb̃s gentio pua blandit̃·
ñ ea deputet sed in cor suũ· q̃ ⁊ illo deputat̃ ista re
ta psistunt· Primo q̃ppe sed m hoc intellig possunt·
d in eugo septũ ẽ· ut sitis sicut pat̃ uũ· q̃ in celis ẽ· q̃ fac
oriri solem suũ sup bonos ⁊ malos ⁊ pluit sup iustos ⁊ in
iustos· Quis enim nõ uideat q̃ ma mie patientia malis
partat̃ s; ante iudiciũ· Sic g̃ peperit illi gentio ut ñ ac
cendet omnẽ irã suã ad ea penitẽ eradicanda atq; fi
nienda· Q̃d in hisũ ubis ca ⁊ in confessione ppter peccatis eorũ· mo
si seruo ei euidentẽ apparet ũ die· delea eos ⁊ faciã to
ti gentẽ magnã· Iuc in redit̃ paratior deleri ppls
q̃ ipsos· seiens apud misericordem se id agere· q̃ ñ nullo
m̃ deleret ipsum· ⁊ illis parcet ppt̃ ipsũ· Vide aũ eum
q̃ mũ peccat ⁊ adhuc parcat· Nam introduxit eos in ter
pmissionis· ⁊ seruauit ea gentẽ quousq; se exprimentica
endo scelera omnium maximo colligarent· Q̃d eos ex
illo regno eradicauit peuncta gentiũ regna disse
minauit· ñ itaq; deleuit s; manet ide ppls plus suo
cessione seruatus· uelut cum signo accepto ne q̃s eũ occi
dat· i· penitẽ pdat· Ecce q̃m admodũ impleatur q̃d
dictũ ẽ· ipse aũ ẽ· misericors ⁊ ppt̃ fiet peccatis eorũ ⁊
ñ dispdet eos ⁊ abundauit ut auferret ira sua ⁊ ñ accen
dit omnẽ irã suã· q̃ sionis ira ea· i· q̃ mũ dignus ms
accendetur· gens illa nulla relinq̃retur· nisi ds eum
tat̃ mã ⁊ iudiciũ ⁊ iustos sclo p mãm fac oriri solem
suũ sup bonos ⁊ malos ⁊ in fine sclo p iudiciũ ab ea